

Odnosząc się do problemów badań dzików, z których mięso ma być przeznaczone na użytek własny myśliwego uprzejmie informuje, co następuje.

Zgodnie z § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. z 2016 r. po. 885) mięso dzików odstrzelonych, w celu produkcji mięsa, poddaje się badaniu na obecność włośni jedną z metod określoną w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (Trichinella) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7) albo metodą badania trychinoskopowego określoną w załączniku nr 3 do rozporządzenia, na koszt posiadacza tego mięsa.

Przedmiotowy przepis nie ogranicza myśliwego w wyborze urzędowego lekarza weterynarii właściwego do przeprowadzenia badania, co oznacza, że może to być każdy urzędowy lekarz weterynarii. Powyższe badanie jest jedynym obligatoryjnym badaniem przeprowadzanym w przypadku pozyskania mięsa z dzika. Należy bowiem zauważyć, że pełne badanie poubojowe, o którym mowa w § 8 ww. rozporządzenia, przeprowadzane jest na wniosek posiadacza mięsa, a więc w przypadku, gdy posiadacz mięsa nie złoży wniosku o badanie urzędowy lekarz weterynarii nie ma uprawnień do badania mięsa innego niż badanie na obecność włośni jedną z metod określoną w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (Trichinella) w mięsie.

Powyższego nie zmienia regulacja rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 854/2004". Zgodnie z art. 1 ust. 2 ww. rozporządzenia ma ono zastosowanie się wyłącznie w odniesieniu do działalności i do osób, do których stosuje się rozporządzenie (WE) nr 853/2004. Zgodnie z art. 1 ust. 3 lit a i b rozporządzenia nr 853/2004 rozporządzenie to nie ma zastosowania do:

- a) produkcji podstawowej na własny domowy użytek;
- b) domowego przygotowywania, przetwarzania lub przechowywania żywności na własny domowy użytek.

Urzędowi lekarze weterynarii nie mają więc prawnej możliwości zastosowania przepisów rozporządzenia 854/2004 do uboju na użytek własny i wydania w oparciu o ten przepis decyzji o niezdatności mięsa do spożycia przez ludzi.

W przypadku dzików odstrzelonych przez myśliwego na użytek własny jedyna prawna możliwość wydania decyzji została przewidziana w § 9 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny. Zgodnie z tym przepisem *„jeżeli w wyniku badania na obecność włośni próbek mięsa świń, nutrii i dzików, pobranych i dostarczonych zgodnie z § 7 ust. 3 stwierdzono włośnię - powiatowy lekarz weterynarii, a nie urzędowy lekarz weterynarii, wydaje decyzję administracyjną w sprawie uznania mięsa za niezdatne do spożycia przez ludzi, określając w niej sposób postępowania z tym mięsem.”* Mając na uwadze powyższe, decyzja w takim przypadku jest wydawana przez powiatowego lekarza weterynarii o niezdatności mięsa do spożycia przez ludzi. Decyzja ta musi być wydana z podstawą prawną, a nie może jej wydać podmiot do tego nie uprawniony – urzędowy lekarz weterynarii wyznaczony do badania przez powiatowego lekarza weterynarii.

Jeśli przy badaniu mięsa na obecność włośni urzędowy wyznaczony lekarz weterynarii stwierdził niezdatność mięsa do spożycia przez ludzi, przy czym należy jeszcze raz podkreślić, że tylko w przypadku pełnego badania poubojowego ocena tuszy dotyczy innych kwestii niż badania na obecność włośni, to po pierwsze urzędowy lekarz weterynarii powinien postanowieniem odmówić wydania zaświadczenia, ale co istotniejsze zgodnie z § 10 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny powinien oznakować tuszę znakiem weterynaryjnym w kształcie trójkąta równobocznego o długości boku 5 cm zawierającym:

1)w górnej części - litery "PL";

2)w dolnej części - litery "IW".

Znak weterynaryjny umieszcza się na:

1)zewnątrznej powierzchni tuszy przez opieczątowanie jej znakiem przy użyciu tuszu lub przez znakowanie na gorąco lub

2)zawieszce przymocowanej do tuszy.

Powyższe postępowania wiąże się z tym, że tylko w przypadku pełnego badania poubojowego, albo powtórnego badania na obecność włośni, o którym mowa w § 9 ust. 3 ww. rozporządzenia urzędowy lekarz weterynarii na do czynienia z tuszą.

W każdym innym przypadku badaniu podlega tylko i wyłącznie próbka mięsa dostarczona przez myśliwego, która jest badana tylko i wyłącznie na obecność włośni i tylko i wyłącznie włośni dotyczy ocena mięsa.